

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikk

614.81

Szerző

Gecső F.

Cím

Egy aktuális kérdés

Idő

1913

Forrás:

Budapesti hírlap

Személy

Bp.

1913. 11/28.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Egy aktuális kérdés.

(Hogyan lehetne megakadályozni az I. kerület Atlós-ut—Erzsébet sósfürdő előtti főforgalmu közterület gyakori vízzel és sárral való elárasztását.)

A lapok hasábjain különösen a közönség közleményeire szánt rovatban igen gyakran látott napvilágot oly panasz, mely azon lehetetlen állapotok megszüntetését célozta, hogy a főváros az I. kerület Atlós-ut—Erzsébet sósfürdő előtti főforgalmu közterület gyakori vízzel és sárral való elárasztását valamiképen megakadályozza.

Ez a kérdés azóta aktuális, amióta a székesfőváros publikuma a mindnyájunkat érzékenyen sújtó lakbérzsora elől a periferiákra húzódik, hogy ott részben magának otthont építsen, részben pedig, kinek ehhez anyagi tehetsége nincs, olcsóbb lakbérrel magának otthont biztosítson.

A Fehérvári-ut és Atlós-ut rohamos kiépítése az Erzsébet-sósfürdőnek a sok beteg által való frekventálása az előbb említett okoknál fogva periferiákon lakó polgárságnak éppen ezen utvonalon nap-nap mellett a fővárosba való özönlése, mely a M. Á. V. kelenföldi pályaudvarát a főváros egyik legnagyobb forgalmu pályaudvarává avatta, ezzel kapcsolatban a budapesti B. K. V. T. kelenföldi vonalának kiépítése az Atlós-utat a főváros egyik legnagyobb forgalmu utvonallává tette.

A főváros ez utvonala fontosságát akceptálva, már majdnem minden lehetőt megtett, — a közúti közlekedést tökéletesítették, kitünő utakat építettek, egyről azonban, ami a közlekedést biztosítaná, t. i. a vadvizek levezetésére mindegyideig semmiféle intézkedés nincs.

En, ki eze a vidéken gyakran megfordulok, sokat töprengtem azon, hogyan lehetne ezen lehetetlen állapotokat megszüntetni, mert ennek megoldásával sok-sok kellemetlenségtől menten-

nek meg azokat, kik ezen említett főutvonalat nap-nap mellett kénytelenek használni. Mikor valami abnormis rossz időjárás, nagy zivatar lógott a levegőben, kimentem ezen kényes helyre, ott álltam szakadó esőben, rohanó áradatban, megfigyelendő a lerohanó hegyvizek irányát, hogy ebből tapasztalatokat merítve, az esetleg szükséges intézkedések megtételére műszaki véleményt adhassak, vagy esetleg csak utasításokat az illetékes köröknek, hogy az említett anomáliákat megszüntethessék.

Tapasztalataim a következők:

A székesfőváros budai oldala, mint ismeretes, erősen hegyes vidék, hol a nagy csapadékmennyiségek, az ugynevezett vadvizek, maguk által, a különböző hegyalakulatok természetadta fekvésénél fogva, árkokban, kisebb vízmosásokban folytak le a Duna medre felé. Nem is volt addig baj ezekkel a vadvizekkel, míg Buda s különösen a Lágymányos-rész nem épült ki, míg a hegyoldalakat szőlők borították, míg a fővárosból a periferiákra húzódó közönség telkeket nem vásárolt, míg ezen telektulajdonosok, az elég drágán vásárolt telkeiken lévő vízmosásokat, árkokat be nem temették, el nem szántották, s így a vadvizek természetes folyását, levezetését meg nem akadályozták. — Ezzel kezdődött a baj.

Természetesen az eddig elosztva a Duna felé haladó vizek most nagyobb árkokban keresztet lefolyást, melyek azonban a nagy csapadékmennyiségek befogadására nem voltak elég nagyok, a hegyekből a vízzel lerohanó iszappal megteltek, a vizek az árkot elhagyták s természetesen a közterületekre ömöltek s így a köznek évek hosszú során sok ezres károkat okoztak.

A kérdéses Atlós-uti vízelöntés oka elsősorban föntiekben keresendő. Böhm Agoston székesfővárosi főtanácsos urtól nyert információim azt mutatják, hogy a vadvizek normális levezetése mindazideig nem lehetséges, míg az ugynevezett budai fögyűjtőcsatorna meg nem épül s ezáltal a budai oldal egy oly ideális és tökéle-

tes csatornahálózatot nem kap, mint a pesti oldal. Ez azonban még hosszú idők kérdése. Terv már van, de ez még átdolgozásra vár, mert régi kelti s egy ilyen nagy munkát előkészíteni legalább két esztendőre van szükség. A nagy terv nagy költségeket igényel, ezeknek a költségeknek a megszerzése, tekintettel a nehéz pénzügyi viszonyokra, ismét sok időt igényel. Hol van még most a terveknek a csigalassuságu közigazgatás különböző forumain való áthajtása, elfogadása s utoljára: ezen nagy tervnek a kivitele. Előreláthatólag végleges megoldásról tíz éven belül szó sem lehet.

Tíz év nagy idő. Ily hosszú időn keresztül, pláne ha a fejlődés a kérdéses utvonalak mellett oly arányban történik, mint eddig, a jelenlegi állapotok fönn nem tarthatók.

A gyakran s különösen a nyári zivatarkor alkalmával előálló közlekedési akadályok, mikor is a sártengertől sem gyalog, sem kocsival, de még csak villamossal sem lehet áthidalni e kényes helyet, sok száz embert megakadályoznak kötelességük teljesítésében. E mellett az I. kerületi előljáróság, akinek ezen utvonala a kezelése alá tartozik, minden egyes alkalomkor nagy költséggel kénytelen a vizek odahordta sarat összetakarítani és elhordatni s ezzel kapcsolatban az utat ismét helyreállíttatni. Most, mikor az Atlós-ut kökocka-burkolattal láttatott el, a költségek csak szaporodni fognak, mert egy oly utburkolatnak a fentartása, melynek alatalaját ezen nagymennyiségű víz folytonosan átáztatja, nagyon sok költséget fog igénybe venni.

Erre a tíz esztendei átmeneti időre kevés költséggel meg lehetne csinálni a következő megoldást:

Az Atlós-ut mellett vezet egy árok, mely a budaörsi hegyek felől a Máv. kelenföldi pályáját keresztezve, a BKVT Atlós-uti kocsiszíneje előtt egyenesen a nagy töltést áthidaló vashíd mellett és az ott álló pénzügyőri őrház mögött az Atlós-ut uttestére nyílik ki. Ez az egyik fővizlevezető. A másik a Sasadi-dűlő felől, a Máv-töltés másik oldalán, a Fowler gözekegyár

irányából vezet ugyancsak az említett Máv. hid felé, itt bekanyarodik az Átlós-utnak a Fehérvári-ut felé vezető szakaszára s ott az ugynevezett baloldali gyalogjárda (létesítendő) helyén vezet a Kelenföldi labdázó társaság sporttelepéig és beleömlik a Budaörsi-ut felől vezető, az Átlós-utat keresztező Lenke-ut melletti nagy árokba.

Ha ezen Átlós-ut mellett vezető árok, mely most nem nagyobb ürtartalmu, mint egy 60—90 szelvényü közcsatorna, kellőképen kibővítettne, legalább is oly nagyra, hogy az egy ugynevezett mellék gyűjtő szelvényének megfelelő lenne s ezen árok körülbelül a pénzügyöri örház kis kertje magasságában elzáratnék, illetve neki-vezettetnék a Máv. töltésének s ha ezen Máv. töltésen keresztül természetesen a kereskedelmi miniszterium, illetve a Máv. igazgatósága előleges engedélyével egy legalább is a mellékgyűjtők szokásos keresztmetszetének megfelelő vízáteresz (beton) készítettne s ezt folytatva a Máv. töltés másik oldalán levő makadám uttest alatt ugyancsak egy áteresz készülne, ez betorkolna az Átlós-ut leendő baloldali járdája helyén levő árokba s ezen árok szintén kiszélesítettnek és bevezettetnék az említett Lenke-ut melletti árokba, s ha ezen árokban kellő számu iszapfogót is alkalmaznánk, ugy kevés költséggel az átmeneti tiz esztendőre normális állapotokat teremthetnénk, sok költséget és az arra járó publikumot sok kellemetlenségtől tudnánk megkímélni.

Gecső Jenő,
szföv. mérnök.